

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਭਾਰਤ ਭੂਮੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੀ ਜਨਮ - ਭੂਮੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਲਾਕੇ ਰਾਜਾਈ ਦੇਣ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰੋ ਕਿ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਦਾਨ ਦੇਕੇ ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਲਵੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦੀ ਕਠਿਨ ਸਜਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹਰੀਸ਼ਚੰਦਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਇਸੇ ਤੇ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੈ ਗੋਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਰਾਜਭਾਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਭੂਮੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਰੀਗਰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਲਾਇਤ ਦਾ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਇੱਥੇ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਲਾਇਤ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਥੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਭੂਮੀ ਦਾ ਮਾਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਜਾਂ ਅੱਲਾਹ, ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਲਾਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਲਿੰਗ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਲਿੰਗ ਨੂੰ ਸਭ ਪਾਸੇ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਜਕਲ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਲਿੰਗ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ- ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਬਣੇ ਸਨ। ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਤੇ ਗੱਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਾਦਸਾਹੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਰਚਨਾ। ਹੁਣ ਬਰੇਬਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਪਣੀ ਪਦਵੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਜੇ ਫਿਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਗੱਲ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬੈਰਿਸਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਆਦਿ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਨ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ, ਪਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਪਾਵਨ ਵੀ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਾਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਵਚਿੱਤਰ ਬਾਪ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਸ਼ਚ ਪਿਤਾ... ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੇ ਇਹ ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਚਿੱਠੀ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੇਅਰ ਆਫ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪੋਸਟ ਵਿਖਾਓ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੇਅਰ ਆਫ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਰਾਜਵਿਦਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੈਰਿਸਟਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੇਲ ਫੀਮੇਲ ਦੇਵੇਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਫੀਮੇਲ ਵੀ ਜੱਜ, ਬੈਰਿਸਟਰ, ਡਾਕਟਰ ਆਦਿ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਨਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ, ਉਹ ਵੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਆ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਅੰਸ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਭਾਰਤ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਸੜ੍ਹ ਮਰਦਾ। ਇਹ ਨੂੰਧ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਥਮਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੀ ਫਿਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਕੰਗਾਲ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੈਨੇ ਦੀ ਲੰਕਾ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਚਲੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਲੰਕਾ ਤੇ ਸੈਨੇ ਦੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸਭ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬੈਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾਂ ਉੱਚ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯਾਦ

ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਜਾਈਏ, ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਆਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੀਏ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਤੇ... ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਕਲਯੁਗ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਆਵੇਗਾ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆ ਏਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਉੱਥੇ ਗਰੀਬ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਸਦੈਵ ਦੇ ਲਈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹੋ ਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਨ - ਮਨ- ਧਨ ਸਭ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਡਾਇਰੈਕਟ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਮੂਰਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਰ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਅੰਧਸ਼ਰਯਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ 84 ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਈ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਕੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਯੋਗਬਲ ਮਤਲਬ ਯਾਦ ਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਰਾਈਟ ਅੱਖਰ ਹੈ ਯਾਦ। ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਯੋਗ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਸੰਗ ਬੁਧੀਯੋਗ ਤੋੜ ਮੁਝ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਜੋੜੋ। ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਤਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਬਰੋਬਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਧ, ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਆਦਿ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕੀ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ। ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬੱਚਾ ਸੁੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਗੰਡ ਇਜ਼ ਵਨ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਹੈ ਰਚਨਾ। ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕੱਦੇ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹੋ। ਬ੍ਰਦਰਹੁਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਸ੍ਰਵ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਪਦਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਆਦਿ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਬਿਮਾਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਗਰਭਜੇਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਜਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ, ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਧਰਮਰਾਜ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। 5 ਵਿਕਾਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਾਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਫਟ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਛੁੱਟੇਗਾ। ਅੰਦਰ ਡਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਕੇ ਫਿਰ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਹਰਿਸ਼ਚੰਦਰ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ 5 ਵਿਕਾਰ ਝੱਟ ਨਾਲ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਲੜਾਈ ਲੱਗੇਗੀ। ਇਹ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਬਹੁਤ ਦੁਸ਼ਮਣ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁੱਖ ਇੱਕ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ। ਉਸਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਰ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਕਾਮ ਦੀ ਸੱਟ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਹੋਏ ਹਨ। 5 ਵਿਕਾਰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਣੇ ਪੈਣ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਬਿਨਾਂ ਸਜਨੀਆਂ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। ਪਹਿਲੇ ਸਾਜਨ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸਜਨੀਆਂ। ਸਾਜਨ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਣ

ਨਾਲ ਹੀ ਫਿਰ ਭੁੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੇ। ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਆਵੇ ਪਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਮਾਯਾ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜੇਕਰ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਕੇ ਵਿਖਾਓ ਤਾਂ ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਵੀ ਵੇਖਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਮਦਨੀ ਵੇਖੇ ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਵਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਰਹੇ ਪਰ ਯੋਗ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਠੀਕ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਸਾ ਪਾਵੇਗੇ। ਪਰ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਜੇਰ ਰੱਖੇਗੀ, ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹਾਦੁਰੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਵੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਰੁੱਸਤਮ ਜੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਤਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਨੁਭਵ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਹੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਰੀ ਨਵੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੇਠੇ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ - ਐਖਲੀ ਨਾਲ ਬਨਿਆਂ, ਇਹ ਕੀਤਾ... ਉਹ ਕੋਈ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੰਸਲਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਵਗੁਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚੰਚਲਤਾ ਕਰਨਾ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਵਗੁਣ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ... ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਗੁਰੂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ... ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਤੇ ਗੁਰੂ, ਨਾ ਈਸ਼ਵਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਕਾਰ ਗੁਰੂ ਕੋਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਕੀ ਪਾਰਟ ਵਜਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ... ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਖਜਾਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਜਬੂਤ ਹੋਣਾ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣ ਤੇ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਉਪਰਾਮ ਅਤੇ ਏਵਰੇਡੀ ਬਣ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਅਸ਼ਰੀਰੀਪਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰਵ ਕਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਸਰਕਸ ਵਿੱਚ ਕਲਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਲਾਬਾਜ ਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਕਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਲਾਬਾਜ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਗ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇ, ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਚਾਹੇ ਮੇਲਡ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਚਾਹੇ, ਜਿੱਥੇ ਸਥਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉੱਥੇ ਸਥਿਰ ਕਰ ਲਵੋ - ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਇੱਕ ਕਲਾ ਨਾਲ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਉਪਰਾਮ ਅਤੇ ਏਵਰੇਡੀ ਬਣੇ ਜੇ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਾ ਜਾਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ।
